

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Lectionarius de tempore - Cod. Aug. perg. 13

[Reichenau ?], [13. Jh.]

Feria II. Secundum Iohannem [= 3,16]. Omelia b. Augustini episcopi de
eadem lectione.

[urn:nbn:de:bsz:31-41548](#)

tibus inenarrabilis; Minor vero est qui postulat, quam qui postulatur. Quo modo ergo sp̄e postulare dicitur? qui minor non est? Sed ipse sp̄e postulat, qui adpostulandum eos q̄s repleuerit inflamat. Consolator autē idem sp̄e uocatur, quia de peccati ppetratione merentib; dum spem uenientē pparat, ab afflictione tristitia, memorem leuat. De quo recte pmitit. ipse uos docebit omnia, quia nisi isdem sp̄e cordi assit audientis, ociosus est sermo doctoris. Nemo ergo docenti homini tribuat, quod ex ore docentis intelligit, quia nisi intus sit qui doceat, doctoris lingua exterius inuacuum laborat. Ecce unam loquenteris uocem om̄is partiter auditus, nec tam partē sensum audire uocis percipitis. Cum ergo uox dispar non sit, eur in cordib; utrū, dispar est uocis intelligentia, nisi quia p̄ hoc quod uox loquentis communiter ammet, est magister interior, qui de uocis intelligentia quosdam specialit̄ docet. De hac unctione sp̄e, rursus p̄ h̄em dicitur. Sicut unctionis eius docet uos de om̄ib; p̄ uocem ergo non instruitur, quod mens p̄ sp̄m non unguit. Sed cur ita doctrina hominū loqui mur, quando q̄ ipse conditor

non aderuditonem hominis loquitur, si eidem homini punctionē sp̄e non loquatur. Certe tam pruis quā fiat cidiū opere ppetaret audiuit, peccasti quiesce. Sed quia culpis suis exigentib; uoce est ammonit̄ non unctione, audire di uerba potuit, sed seruare contempsit. Requendum uero nobis est, cur de eodem sp̄u dicatur, suggereret uobis om̄ia, cum suggere esse soleat minoris. Sed quia suggere aliquando dicimus, sumministrare, inuisibilis sp̄e suggere dicitur, non quod nobis scientiam ab insimo inferat, sed ab occulto. Pacem meā relinquo uobis, pacē meā do uobis. Hic relinquō, illic do. Sequentib; relinquō, puenientibus do. Tu autē.

FRA. II. Sc̄ dñi l̄ohānē. gillo temp̄. Dixit dñs ih̄c disc̄. s. **S**ic enim dilexit d̄s mundū, ut filiū suū unigenitum daret, ut om̄is qui credit meū non perireat, sed habeat uitā et̄nam. Et R. Omelia. b. Ar̄b̄ ep̄i. de ea deo

Non misit d̄s Iesu filiū suū in mundū, ut iudicet mundum, sed ut saluetur mundus p̄ ipsū. Ergo quantū inmedico est, sanare uenit egrotū. Ipse se int̄imit,

qui p̄cepta medici seruare: n̄ mult.
Hoc est saluator mundi. Quare sal
uator dicit mundi: nisi ut sal
uet mundū non ut ~~saluator~~ iudi
cet mundū. Saluari non ius ab
ipso: ex te iudicaberis. Vide quid
aut. Qui credit in eum: n̄ iudicat.
Qui autem n̄ credit: quid dicturū
sperabas nisi iudicatur? Quod ad
dit. iam iudicatus est. inquit. n̄
dum apparuit iudicium. sed factū
est iudicium. Novit enim dñs qui
sunt eius. Novit qui permaneant
ad corona: qui permaneant ad flā
mam. Novit in area sua tuncum.
Novit paleam: novit segetem no
vit h̄ibania. Iam iudicatus est q̄
non credit. Quare iudicatus? Qā
non credidit in nomine unigeniti
filii dñi. Hoc est autē iudicium: qua
lux uenit in mundū: q̄ dilexerunt
homines tenebras magis quā lucē.
erant enim mala opera eorum. . 11.

Von misericordia deus
filiū suū mundū
ut iudicet mundū:
ut saluetur mundus p̄ ipsū
go quantum mundus est. Iam
ueritatem p̄ se int̄um
lectio.

Nes magis te
nebras quā lucem. erant enī ma
la opera eorum. Quid est hoc?
Quoꝝ erant opera bona? Nonne
uenisti: ut iustifices impios? Sed
dilexer̄ inquit tenebras magis
quā lucem. Ibi posuit uim. Aul

ti enī dilexerunt peccata sua: multi
confessi sunt peccata sua. Qui confi
tetur peccata sua: q̄ accusat peccata
sua: iam eū dō facit. Accusat d̄s pec
cata tua: si q̄ tu accuses: cōiungeris
dō. Quasi due res sunt: homo q̄
peccator. Quod audis homo: d̄s
fecit: quod audis peccator. ipse
homo fecit. Vele quod fecisti: ut
d̄s saluet qd̄ fecit. Oportet ut ode
ris inter opus tuū: q̄ ames inter op
dī. Cum aut̄ cepit tibi displicere:
qd̄ fecisti. inde incipiunt opera
tua bona: quia accusas mala ope
ra tua. Initū operum bonor̄: confessio
est operum malor̄. . 11.

Facis ueritatem: q̄ uenis ad
lucem. Quid est ueritate facis? Non
te palpas: non tibi blandiris: non
tibi adularis: n̄ dicis iustus sum:
cum sis iniquus: q̄ incipis facere
ueritatem. Venis autē ad lucem:
ut manifestentur opera tua: quia
in dō sunt facta: quia q̄ hoc ipsum
quod tibi displicuit peccatum tuū:
non tibi displiceret: nisi d̄s tibi lu
ceret: q̄ eius ueritas tibi ostende
ret. Sed qui q̄ ammonitus diligit
peccata sua: odit ammonentem lu
cem: q̄ fugit eam: ut non arguan
tur opera eius mala que diligit.
Qui aut̄ facit ueritatem: accusat in
se mala sua: non sibi parcat: non

sibi ignoscit. ut d's ignoscat. quia qui
vult ut d's ignoscat. ipse ignoscit q'
uenit ad lucem. cui ḡtās agit. quod
illi quid in se odisset. ostendit q' di
cit dō. auerte faciem tuā a peccatis
meis. Et qua fronte dicit nisi iterū
dicat. quō facinus meū ego agno
sco. q' peccatum meū contra me est
semp^z. **fr. 111.** **S**cđm iohem.
x illo temp^z. Dixit dñs ihc discē suis.

Amām dico uobis. qui non intrat
postuum in ouile ouū. sed ascendit
aliunde. ille fur est q' latro. **fr. 111.**
O mīr^z. **B.** *augustini episcopi.*

Hoc tñ fñ t f. ouile
xpi eē ecclām catholicam.
Quicūq; vult intrare ad ouile. posti
um intret. xp̄m uerum p̄dicit. non
solum xp̄m uerum p̄dicit. sed xpi
gl̄am querat non suam. Nam multi
querendo gl̄am suā. oves xpi sparse
runt potius quam congregauerunt.
Humilis est enī ianua. xpc dominus.
Qui intrat phanc ianuam. oportet
humiliet se. ut sano capite possit
intrare. Qui autem se non humili
at sed extollit. pmaceriā vult ascē
dere. Qui aut̄ pmaceriā ascendit.
ido exaltatur ut cadat. Lecte tam
ad huc loquitur dñs ihc. non dum
intelligitur. nominat ostū. nomi
nat ouile. nominat oves. Comm̄

dat hęc om̄a. sed non dum expōnit.
Legamus ergo qui uenturus est adea
uerba. in quib; obis aliqua
que dixit dignetur expōne
re. ex quorū expositione dabit no
bis fortasse etiam illa que non expō
sunt intelligere. Pascit enim manife
stis. exercet obscuris. **111.**

Qui non intrat postuum in ouile
ouū. sed ascendit aliunde.
ue misero quia casurus est.
Sit ergo humilis. posti
um intret. piano pede ueniat q' n̄
offendat. lue inquit fur ē q' latro.
oues suas vult dicere. oues alienas.
ad hoc suas id est furto ablatoſ. non
ut saluet sed ut occidat. Ergo fur
est. quia quod alienum est suū dicē.
latro. quia q' qd' furatus est occidit.
Qui autē intrat postuum. pastor ē
ouū. huic ostiaruis aperit. De ostia
rio tunc queramus. quando ab
ipso dño audierim⁹ quid sit ostū.
q' quis sit pastor. Et oues uocem
eius audiunt. q' pprias oues uocat
nominat. Habet enī nomina ea
rū sc̄pta in libro uite. **111.**

Pr̄prias oues uocat nomina
tim. Hinc dicit apls. Nō uit dñs
qui sunt eius. Et educet eas. q' cū
pprias emiserit oues. ante eas ua
dit. q' oues illum secunt. quia sci
unt uocē eius. alienū autem non